

Zprávy: 159. Patriarcha Kirill pronesl dosud svoje nejnebezpečnější kázání a téměř nikdo si toho nevšiml

Odmítl uznat rozdíl mezi ruskou a ukrajinskou kulturou a identitou a popírá právo Ukrajiny na existenci jako suverénního národa, a to jak historicky, tak i v současnosti.

Zprávy

RUSKÝ PATRIARCHA PRONESL SVOJE DOSUD NEJNEBEZPEČNĚJŠÍ KÁZÁNÍ - A TĚMĚŘ NIKDO NA ZÁPADĚ SI TOHO NEVŠIML

Není pochyb o tom, že [nedělní kázání o odpuštění ruského pravoslavného patriarchy Kirilla](#) minulý měsíc získalo větší pozornost než kázání kteréhokoli pravoslavného duchovního v západních médiích za dlouhou dobu.

Kromě děsivé absurdity je pravděpodobné, že tato pozornost je z nemalé části způsobena používáním rétoriky kulturní války, kterou západní publikum tak dobře zná a pro kterou je tak zapálené.

Není proto nutně překvapivé, že včerejšímu kázání, pronesenému v impozantní a ohromující [katedrále ozbrojených sil](#), se dostává menší pozornosti, i když [toto kázání bylo pravděpodobně mnohem nebezpečnější](#) a mohlo by poskytnout kritický pohled na to, co bude následovat pro Rusko, Ukrajinu, a nás ostatní.

Čtvrtá neděle v postu je ve východní křesťanské tradici věnována památce sv. Jana Klimaka (také známého jako sv. Jan od Žebříku). O tomto raném pouštním otci je známo jen málo, kromě toho, že je autorem jednoho z nejdůležitějších křesťanských asketických textů, *The Ladder of Divine Ascent* (*Žebřík božského vzestupu*). Pojednání, rozdělené do třiceti částí, má být průvodcem křesťanským životem s tématy od *lhaní až po památku smrti*.

Patriarcha Kirill zdánlivě vzal svatého Jana od Žebříku a jeho slavný text jako základ pro své kázání. A pokud budeme upřímní, první polovina kázání byla docela vlídná, ne-li předvídatelná, standardní kázání křesťanského kazatele.

Kirill dokonce svému publiku připomněl, že „největší a nejposvátnější cit, který Bůh dal člověku, je pocit lásky.“ Sentiment, který od válečného štváče patriarchy tragicky zní trochu šokujícím způsobem.

Ale pak, asi v polovině, se kázání změnilo na šokující a nebezpečné. Zhruba ve chvíli, kdy vzal na vědomí, kde stojí: v katedrále postavené ani ne tak pro slávu Boží, jako pro slávu ruské vojenské síly.

Patriarcha zde řekl, že přišel oslovit vůdce jejich ruských sil a jejich prostřednictvím i jejich vojáky. Připomněl shromážděným oblíbený propagandistický bod Vladimira Putina v této válce: že Rusko bojuje proti fašismu na Ukrajině stejně jako ve druhé světové válce.

A pak patriarcha, jehož úřad se ještě před několika staletími (nahlédneme-li do historie křesťanského Východu) nenacházel v Moskvě, ale v Kyjevě, nabídl verzi historie, která Ukrajinu jednoduše vymazala z mapy.

Kirill obviňoval „různé síly“ (tj. outsidersy, včetně - lze si představit - Západu), které se objevily ve středověku, z toho, co považuje za falešné rozdělení mezi Ruskem a Ukrajinou.

Ve skutečnosti ani neuznává, že existují takoví lidé, jako jsou Ukrajinci, a všechny zúčastněné strany (včetně, možná by se dalo spekulovat, Bělorusů) označuje jako „Svaté Rusy“.

Bez ohledu na to, že výklad historie patriarchy Kirilla je fakticky mylný, toto kázání znamená nebezpečnou eskalaci rétoriky přicházející z Moskevského patriarchátu - a můžeme předpokládat, že v širším měřítku i ruského státu.

Tento rétorický pokrok je o to nebezpečnější, že většina na Západě ani nebude vědět, že toto kázání *bylo*, natož aby si byla vědoma jeho zhoubných důsledků.

Ve skutečnosti se v době psaní tohoto kázání nezdá, že by existoval jediný snadno dostupný překlad kázání online do angličtiny a dostalo se mu jen malého pokrytí jakýmkoli významným západním médiem ([tento článek agentury Reuters](#) může být jedinou výjimkou).

Je pochopitelné, proč Patriarcha Kirill nenasazuje známou rétoriku kulturních válek, „gay pride parades“ (“pochody hrdosti homosexuálů”) a západní dekadence. Mluví v termínech obskurních dějin křesťanského Východu, historie na Západě z velké části neznámé. Ale nenechte se zmást; to, co říká, je extrémně nebezpečné.

Kázání patriarchy Kirilla na neděli sv. Jana Klimaka nečiní nic menšího, než že odmítá uznat rozdíl mezi ruskou a ukrajinskou kulturou a identitou a popírá právo Ukrajiny na existenci jako suverénního národa, a to jak historicky, tak i v současnosti.

Kromě toho legitimizuje pokračující násilí jako nezbytné a dokonce, možná by se dalo namítnout, jako svaté.

Jak říká patriarcha, [připomínajíc slova Janova evangelia](#), ruští vojáci „pokládají své životy za přátele“. Je to tak. Ukrajinci, které Rusové bombardují, střílí a [nechávací je ležet mrtvé na kraji silnice](#), jsou *přátelé*. Stejně jako Ježíš vnímal své učedníky.

Jsou to slova oddaného nacionalisty, imperialisty a muže, který nevnímá, že používá známá slova víry k jejich nejohavnějšímu účelu. Jak už bychom měli všichni vědět, je to velmi nebezpečná kombinace.

Když budeme ignorovat jeho slova (a když budeme příliš velkorysí v jejich interpretaci), zradíme ty,

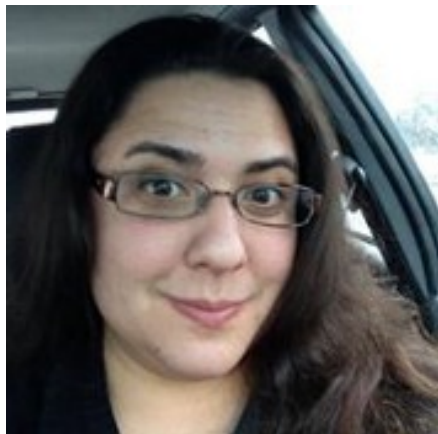
kterým už ublížil, a prakticky zajistíme, že bude v budoucnu horší.

KATHERINE KELAIDIS

4. dubna 2022

[Religion Dispatches](#)

Katherine Kelaidisová

Katie Kelaidis

Katie Kelaidis je spisovatelka a historička, jejíž práce se zaměřuje na raně středověké křesťanství a současnou ortodoxní identitu v netradičně ortodoxních zemích. Psala také pro Salon, Ms. Magazine a The New Republic.

-krk-

Můžete také navštívit naši facebookovou stránku [Baptisté - Síť víry](#) nebo facebookovou skupinu [Zpravodaj Baptisté - Síť víry](#)